

[GPS Track](#)

[Профил](#)

[Карта](#)

[Виж в](#)

[GoogleEarth](#)

Маршрута е част от Ком-Емине

Дължина: 106 км.

Време: 3-4 д.

Сложност: Лесен.

Описание на трака (tracks): Това е последната част от билото на Стара планина. Най-ниската, най-досадната за преминаване, най-плоската (на места за било трудно може да се говори), най-скупчната, най-цивилизованата - на всяка 5-та крачка по едно село. Но по своему интересна. И задължителна за мераклиите, тръгна ли по К-Е. Морковчето в края на пътя е самият нос Емине, безумно красиво място. И разбира се морето.

Върви се предимно по пътища, черни и асфалтови, а на редките места, където има пътеки - човек дори се кефи, а подбитите от асфалта крака си почиват.

Нашата изходна точка, с.Дъскотна, достигнахме след доста емоционално пътуване. Явно БДЖ-то съвсем е закъсало за клиени, защото на гара Повеляново (преди Варна), пътническият влак, на който се прекачихме, изчака заради 2 човека, нашите особи(!) почти 50 минутното закъснение на УБВ (да се чете Ускорен Бърз Влак). Или Уморен Бавен Влак. Това погали самочувствието ни, видиш ли цял влак назе чака :-)

Ние, т.е. моята триглава ламска особа и Da Luz (Емо), благополучно се добрахме до гара Дъскотна. Последва 15 минутно настройване за тръгване и известно колебание от съмнителния буреносен облак, сипещ вода и огън в изобилие, точно по пътя ни. Емо рече "ако започнат да бият гръмотевици над главите ни, хвърлям раницата и бягам". Не можах да бъда свидетел на неговото бягство, защото облакът явно се уплаши от нас и хукна към морето.

Смело потеглихме напред, след 15 км приятен преход по хубав черен път стигнахме до с.Добра поляна. По пътя има много каптирани чешми. Срегнахме неочакван обитател на планината - един рак, да няма грешка. Изглежда като рак, ходи като рак, значи е рак! Доста озадачени, какво търси на 80 км от морето, го снимахме и продължихме напред. Пред селото се оглеждахме за място за палаткуване, но отнякъде изкочи един дядка, местният чобанин и ни пусна мухата да отидем до х.Топчийско. Като спомена кръчма с топла скара, очите ни светнаха и се юрнахме на нощен поход. В селото трябваше да издирим кмета, хижата била консервирана и ключа бил в него. Месните пияндета, все от турски произход (коранът не забраняваше ли алкохола?) бяха дружелюбно настроени, издириха вместо нас кмета и човекът доста стреснат, в 11 вечерта ни отвори хижата. Хубава хижа, жалко че не работи.

На следващата сутрин с пресни сили се нахвърлихме на билото, цел - ретранслатора на вр.Гъозтепе. И като се почна една ... асфалт, гаден макадан, асфалт, гаден макадан ... до обед краката ни мязаха на понички. Само на едно място минахме през горска пътека, като добре пропусвахме късмета си. По пътеката, явно не беше стъпвал човешки крак близките 10г., кеф ти коприва, кеф ти тръни, кеф ти паднали дървета и гъсти храсталаци. Но нали следваме маркировката, а тя минава през гората.

Срегнахме един цигански табун, разпънал импровизирани шатри в гората. Като минавахме покрай с.Сини рид, ни домързя да отскочим да видим Доброванските гъби -

красиви скални формирания и май единствената забележителност по пътя. Сега съжалявам, но тогава ни се струваше разумно да наваксаме закъснението от графика за движението.

В ранният следобед се дотърсихме до с.Козичино и о чудо ... кръчма, рай за нашите изтерзани души. Докато отпускахме морни трътки, Емо призна една неприятност, стара травма на крака му пречеше да ходи. Но почивката добре му се отрази и отпрашихме към Дюлинския проход и кулата. По пътя минахме покрай тур. спалня Козичино, местните ни казаха, че работела, но по заявка. Все още беше рано и не се възползвахме от офертата да спим в селото.

Пътят доста зле се отрази на крака на Емо, но додрапахме до кулата. Наляхме си вода и се спуснахме към с.Плазовец. На една полянка с чудесен изглед към морето, опънахме палатката и се насладихме на половин часовото шоу от фоеверки, явно в Слънчев бряг добре си купонясваха хората.

На сутринта се гледахме омърлушено, подбити и контузени крака, мързел, но няма как, ей къде е Емине, ще се напънем. Гаден ден, гаден макадан, гадни пришки. Добре, че си взех щеките, с Емо ги разделихме по братски, на всеки по една. До обед ходихме по горски път и стигнахме горското стопанство на пътя Бургас-Варна. Минахме покрай още 2 табуна.

Следваха 5 км по асфалт, които окончателно ни вкиснаха. Лошо, Емо започна да куца сериозно. Но няма как, трябва да вървим, на финалната права сме. След 4 часа бавно куцукане стигнахме до с.Емона. Така ни беше опротивял света, че не се отклонихме 100м надясно да изкачим последният връх на планината Св.Илия. Дори и снимките от този ден не са добри, едни такива замъглени, разкривени. Явно не сме имали желание дори и да снимаме.

Оставихме багажа в хотела и отидохме на носа. Маниакално красиво място. И преди съм ходил там, но няма шанс да ми доскучее. Само дето военните са затворили старите пролуки в оградата и стигнахме на 50м от фара. Емо събра сили и слезе до морето. Направихме малко снимки и бегом обратно. Вечерта отпразнувахме в ресторанта на вила Емона.

Бях се наточил да снимам изгрева над Емине. Да ама не. Ядец. Небето беше покрито с гъсти облаци. Нищо, хубавите неща ставали от третия път, след някоя друга година пак ще се пробвам със снимането.

Пак преход, последен, до Св.Влас. Не ми се коментира, на какво е заприличало крайбрежието. Бетон връз бетон, то да ти стане гадно да го гледаш. Уж и аз съм в строителния бранш, но морските колеги са надминали себе си.

Следва хапване на сладолед, 2 рейса до Бургас. Разходка по стъргалото и по плажа. Нощен влак до София. Смесени чувства. Удоволствие, че от изминатия път и болка от мазолите. Но като цяло надделяват положителните емоции. Шапка му свалям на Емо, че въпреки контузията, измина пътя.

Извадихме и късмет с времето. Идеално за ходене, предимно облачно и леко ветровито. Не ни валя. Но през разгара на лятото, тези 100 км са си същински ад под палещото слънце и жегата.

Маршрутът не е включен в BG Топо Maps v.2.12.

Интересни точки (waypoints): Върхове, хижи, чешми, разклони и други.

Стара Планина, Дъскотна - Емине

Автор: LamiaTriglava

Понеделник, 30 Юни 2008г. 23:36ч. - Последна промяна Неделя, 05 Октомври 2008г. 12:55ч.

Особености: Препоръчително е, минаването на маршрута, да не е в горещо време.

Всички върхове и коти са свалени от руските карти. Справка за влаковете до

с.Дъскотна: www.bdz.bg Цялостна [Карта 1:50000](#) (11 MB)

{gallery}Article/00100/album{/gallery}